

הגוףנים בידא דימינא, להשלימים לפי תוכנות השכל ותביעותיו. וכשיהי אדם שלם שהשכל וכל סעיפיו ופעולות הבאות מכחו ומכח תולדותיו והמעשים על כל ענייניהם וסעופותיהם יהיו נארגים בארג אחד ע"פ הכרה פנימית, תתחזק נפשו בשלימה פנימית ולא תוכל יד השפעה זולתו לגעת בו לרעה. והנה כח החזק הנפשי הפנימי מצינו באמת BIOSF באופן מאד נעלמה בנסיונו, עלם יפה תואר עבד, שתהיה נפשו חזקה כי"כ עד שהצדק הפנימי של הקרייה: "וְאֵיך אָעֲשֶׂה הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְחִטָּאתִי לְאֱלֹהִים", יהי חזק כי"כ מבלי תה כח לפועלה של השפעת אדונתו, הוא כח נעלמה פנימי מאד, עד שזכה באמת עי"ז להנחיל ג"כ לבניו את אותה ההכנה של החזק הפנימי מבלי שאת פנים אל העולם החיצוני במקום שהוא עומד לשטן על העולם הפנימי. ע"כ הוא שטנו של עשו, "בֵּית יוֹסֵף לְהַבָּה וּבֵית עָשָׂו לְקַשְׁיָה" שעשו אינו מוציא את חובת מרכזו עלמו כי"א ע"פ להשפעה החיצונית לבדה. כי بما תוכל החרב להיות למרכז החיים, אם לא שכבוד המדומה של גברים שופכי דם יגדיל עקב על היושר והצדק הפנימי. הוא אדום וארצו אדומת, אין לך צבע הפורעל ככה בחיצוניותו לגורות את עצבי הראות צבע האדום, אבל פורע פרעות בסדרי העין פנימה. ובאשר יחש כלל ישראל גדול הוא אל יוסף, ובפרט שע"י עירוב המשפחות אי"א כלל כמעט שייהי אדם מישראל שלא נתערב בו מאומה מגוע יוסף. ובזה נתברכו להיות "בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרנייו" הינו יופי עם גבורה, מתאים לגבורה לא יופי המחליש את הגבורה הפנימית האמיתית. ע"כ נקראו כל ישראל בשם יוסף". **פנקס י"ג / יא**: "וְעַנְנֵן שימת זקפא דידא דימינא בידא דשMAILה וכוי הוא כי הכח הדמיוני להרע פועל עי"י שני עניינים הפליגים, או כשמציאר לו מושגי רעדת ופיקוד עי"י גודל הצעת חסרונו והענינים הרעים שבמצבו ובמעשיו ובכל המתיחס לו עד שיפול רוחו בקרבו, וע"י נפילת הרוח יבא לעצבות ועצמות, ומה נמשכת ג"כ נפילה מוסרית. וכל זה נמשך מה שימשך ביוטר אחרי להשפעה החיצונית להתחדר בעיני זולתו, ולא לחוש על העין הפנימי שב עמוק נפשו, וממילא בעומק נפשו חותרת העצבות עי"י התביעות הפנימיות ומוסר הכליות יותר ויוטר. ע"כ ההגנה של עין הרע, נמשכת ליוסף ממה שקידש שם שמים בסתר, דהינו החזק הפנימי מבלי הבטה אל להשפעה של התהדרות מחוץ, שאין לה ערך אמיתי כי"א דמיוני. וכל מה שיותר יתמכר האדם להיות בכל דרכיו משועבד רק להתחדרות בעיני זולתו, ידחקו ביוטר כח הטבע שיקוע בחלק הפנימי שבנפשו, להעלות ברעינו את כל החסרונות הפנימיים, וממילא לפי הנהוג, יתאמץ להשכיחם ממנה בחפותו, לא בסדר שכלי ושימת לב להטבתם, כי"א למכם ולבטלם. ועי"ז מתרועע יסוד המוסרי, והעין הרע השולטת ביחסו להקנינים החיצוניים, שולטת ח"ו. ולהיפוך יש אשר יגבה דמיונו יתרונו לאין שיעור, מפני שטחיות הבנות בערך השלים. וזכירות הלב תביא ג"כ רפואי ברוח הפנימי שהוא אב לכמה רפואיות כלליים ופרטיים. אמנים דרך הטובה היא הכרת עצמו לפי האמת, הבנת יחותו להצדדים הטובים והרעים בין במעשה, בין בשכל, בין בכל דבר טוב, ולא יפול רוחו לגמרי כי"א ישמח על מעט הטוב שעלה בידו, ויחוץ להתרחק מכל הרע, אז יהיה שמח ושפלו ברך, ולא יחוש להטעם בהשפעה החיצונית כי"א בהפנימית, ועי"ז לא תפול עליין עין הרע. כח הימין מורה על יתרונות, השמאל על חסרונות. כח הcepts מוציאים לפעול את הפעולות. הזקפא, הגדל, בו מתרცץ כח תפיסת הפעולות הידימית. ע"כ ינקוט הזקפא זה זהה, להרכיב היתרונות עם החסרונות ולבסם זה זהה, ולהעמיד עצמו בתוכן ממוצע בין נפילת הרוח לבין זcychות הלב, אז יושם עיקק תוכנותו בערכו הפנימי המושג בהערכתה שכליות, לא ע"פ ציורים דמיוניים המפוזדים בכל עניינים".